

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 6/2024-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených AKSK, s.r.o., Námestie SNP 15, Banská Bystrica, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Svk 7/2021 z 30. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. októbra 2023 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, základného práva na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 ods. 1 ústavy a podľa čl. 35 ods. 1 listiny, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a 2 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho správneho súdu sp. zn. 7 Svk 7/2021 z 30. júna 2023. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že Žilinský samosprávny kraj navrhuje vybudovať 16,5 km dlhý úsek Vážskej cyklotrasy Strečno – Vrútky – Lipovec mimo cestného telesa štátnej cesty I/18 (ďalej len „cyklotrasa“). Cyklotrasa by tak v podstatnej časti viedla

po pobrežných pozemkoch rieky Váh vrátane pobrežných pozemkov pri chatovej osade [REDACTED] ležiacej v Strečnianskom priesmyku.

3. Sťažovatelia ako spoluvlastníci pozemku [REDACTED] a chaty [REDACTED] nachádzajúcich sa v [REDACTED] sú chatármi v chatovej osade [REDACTED] ležiacej v Strečnianskom priesmyku na pravom brehu Váhu.

4. Chatová osada [REDACTED] sa nachádza v lokalitách NATURA 2000 alebo v ich ochranných pásmach: (i) SKÚEV0252 Malá Fatra, (ii) v ochrannom pásme SKÚEV0665 Strečnianske meandre Váhu a (iii) v Chránenom vtáčom území SKCHVÚ033 Malá Fatra a tiež v Národnom parku Malá Fatra a v tesnej blízkosti Národnej prírodnej rezervácie Krivé.

5. Podľa § 37 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie“) Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal 18. decembra 2019 záverečné stanovisko č. OU-ZA-OSZP2-2019/004276-33/Gr (ďalej len „záverečné stanovisko“), ktorým súhlasil s realizáciou cyklotrasy, pričom určil 79 opatrení a podmienok na prípravu a realizáciu vrátane opatrení na vylúčenie alebo zníženie významne nepriaznivých vplyvov cyklotrasy.

6. Navrhnutá cyklotrasa má viesť cez chatovú osadu [REDACTED] pričom má byť postavená aj na pozemkoch susediacich s pozemkom vo vlastníctve sťažovateľov, a to konkrétne na [REDACTED].

7. Žilinský samosprávny kraj ani okresný úrad sťažovateľov ani žiadneho z chatárov v chatovej osade [REDACTED] o zámere výstavby a prevádzky cyklotrasy nikdy neinformovali ani s nimi o tomto zámere nerokovali.

8. O vydaní samotného záverečného stanoviska, ako aj o samotnom projekte výstavby cyklotrasy sa sťažovatelia dozvedeli z novín.

9. Sťažovatelia ako žalobcovia podali podľa § 179 Správneho súdneho poriadku správnu žalobu opomenutého účastníka správneho konania proti okresnému úradu.

10. Krajský súd v Žiline svojím uznesením sp. zn. 31 S 48/2020 z 23. marca 2021 žalobu odmietol.

11. Sťažovatelia podali proti odmietajúcejmu uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť.

12. Najvyšší správny súd napadnutým uznesením kasačnú sťažnosť zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľov

13. Porušenie označených práv podľa sťažovateľov spočíva v tom, že napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu je arbitrárne, pretože je formalistické a extrémne nespravodlivé.

14. Najvyšší správny súd odňal možnosť sťažovateľom domáhať sa súdnej ochrany ich základných práv porušených ich nepribratím za účastníkov konania vedúceho k vydaniu záverečného stanoviska okresného úradu.

15. V dôsledku napadnutého uznesenia bude priamo materiálne dotknuté/zasiahanuté samotné bezprostredné životné prostredie sťažovateľov, a to odsúhlaseným výrubom stromov a krovín,

zmenou pôdnych podmienok, výstavbou cyklotrasy po dobu 18 mesiacov a prevádzkou stavby cyklotrasy na dobu neurčitú s predpokladaným vysokým počtom cyklistov.

16. Právo na pokojné užívanie rekreačnej chaty a priliehajúceho pozemku v rekreačnej chatovej osade [REDAKOVANÉ] sa radikálne zhorší, keďže sa radikálne zmení využitie susedných pozemkov v porovnaní so súčasným stavom, pričom v prípade cyklotrasy ide o radikálnu a zásadnú zmenu využitia pozemkov ležiacich priamo v niekoľkých chránených územiach, a to z doterajšej bezzásahovej zóny na cyklistickú cestnú asfaltovú infraštruktúru.

17. Výstavba cyklotrasy potrvá minimálne 18 mesiacov a počas jej prevádzky na dobu neurčitú treba počítať s vysokým počtom cyklistov predchádzajúcich okolo chaty sťažovateľov aj cez celú chatovú osadu [REDAKOVANÉ]

18. Napadnutým rozhodnutím bolo sťažovateľom odopreté postavenie účastníka správneho konania, pričom sa ich navrhovaná činnosť a posudzovanie jej vplyvu na životné prostredie a povolenie priamo dotýkalo.

19. Podľa sťažovateľov sú ústavne nesúladne právne závery najvyššieho správneho súdu, podľa ktorých záverečné stanovisko nijako nezmení právne postavenie sťažovateľov, a tak nemôže mať ani vplyv na ich práva a povinnosti ani právom chránený záujem.

20. Sťažovatelia nesúhlasia s názorom najvyššieho správneho súdu, že nestačia ani citové a ani ľudské väzby k tomuto územiu na to, aby mohlo byť právo sťažovateľov na priaznivé životné prostredie priamo dotknuté.

21. Napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu nerozlišuje medzi životným prostredím určitej lokality alebo životným prostredím osôb, ktoré majú k tejto lokalite osobitný citový vzťah, a životným prostredím iných ľudí.

22. Sťažovatelia nesúhlasia s tým, že keďže sa do príslušného konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej len „EIA konanie“) neprihlásili, nemožno ich ani považovať za opomenutých účastníkov EIA konania, ale môžu byť iba účastníkmi v nadväzujúcich povoľovacích konaniach a uplatňovať v nich svoje námietky.

23. Základným kritériom na posúdenie účasti je predovšetkým dopad účinkov postupu orgánu štátnej moci (súdu alebo orgánu verejnej správy) alebo jeho rozhodnutia na základné práva, ktoré má takáto osoba zaručené v ústave alebo prostredníctvom medzinárodnej zmluvy. Najvyšší správny súd však už uvedené základné kritérium pri určení, či sťažovateľom svedčí alebo nesvedčí postavenie neopomenutelných účastníkov, vôbec nepoužil.

24. Podľa sťažovateľov ich základné právo na priaznivé životné prostredie je tvorené i tým, že ich chatová oblasť sa nachádza v doteraz inak nedotknutom prostredí, do ktorého má byť zasiahnuté výstavbou cyklotrasy.

25. Posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie sa má uskutočniť vo vzťahu k životnému prostrediu konkrétneho dotknutého územia.

26. Z nevyhnutnosti identifikovať územie dotknuté navrhovanou činnosťou a tiež z povinnosti opísať súčasný stav a potom identifikovať pravdepodobné vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie dotknutého územia vrátane vplyvu na zdravie ľudí a pohody a kvality života bývajúcich

na tomto území tak musí nevyhnutne vyplývať možnosť vplyvu navrhovanej činnosti na konkrétnych ľuďoch. A od toho je len krok k tomu, že takýto vplyv na práva týchto ľudí môže byť priamy.

27. Sťažovatelia zastávajú názor, že preukázali, že záverečné stanovisko môže mať na ich právo na priaznivé životné prostredie priamy právny vplyv. Rovnako tak preukázali aj priamy materiálny vplyv realizácie a prevádzky cyklotrasy na toto ich právo.

28. Podľa sťažovateľov EIA konanie tvorí spolu s územným konaním i stavebným konaním jeden celok – jedno povoľovacie konanie, a preto sa tí, ktorí sú neopomenuteľnými účastníkmi územného konania i stavebného konania (vlastníci susedných pozemkov i nehnuteľností), musia považovať za neopomenuteľných účastníkov EIA konania.

29. Povoľovacie konanie v zmysle smernice EIA podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie začína už konaním o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, pričom následné povoľovacie konanie upravené stavebným zákonom nie je iným konaním formálne oddeleným od konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Uvedené platí aj v nadväznosti na skutočnosť, že výsledkom konania o posúdení vplyvov na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je záverečné stanovisko. Na obsah záverečného stanoviska k činnosti sa musí prihliadať a povoľujúci orgán nemôže bez priloženia záverečného stanoviska k činnosti vydať rozhodnutie podľa osobitných predpisov o povolení navrhovanej činnosti.

30. Z jednotného celku EIA konania s územným konaním i so stavebným konaním vyplýva postavenie neopomenuteľných účastníkov EIA konania pre tých, ktorí sú takýmito účastníkmi v územnom konaní i stavebnom konaní (vlastníci susedných pozemkov i nehnuteľností).

31. Minimálne všetci tí, ktorí sú účastníkmi územného konania a stavebného konania, pretože ich vlastnícke práva môžu byť územným rozhodnutím i stavebným povolením priamo dotknuté, musia byť podľa sťažovateľov nevyhnutne účastníkmi aj správneho konania podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. V opačnom prípade už nebudú môcť plnohodnotne, teda úplne a komplexne, hájiť všetky svoje základné práva, ale v územnom a stavebnom konaní ich budú môcť hájiť len čiastočne, a to v tom zmysle, že o zásadných námietkach a stanoviskách už bolo rozhodnuté v inom konaní. Teda sťažovatelia musia byť účastníkmi už v EIA konaní, a to objektívne bez potreby prihlasovania sa do EIA konania.

32. Sťažovatelia ako dlhoroční chatári v chatovej osade [REDAKOVANÉ] majú mať postavenie neopomenuteľných účastníkov EIA konania aj z titulu priameho dotyku záverečného stanoviska na ich právo na priaznivé životné prostredie.

33. Sťažovatelia uvádzali svoje polstoročné vlastníctvo susedného pozemku a chaty ako právne tituly na preukázanie svojho dlhodobého pobytu, bývania a žitia na tomto dotknutom území. Práve toto vlastníctvo im umožňovalo byť chatármi v chatovej osade [REDAKOVANÉ]. Ich hlboké citové a ľudské väzby k tomuto územiu vyplývali práve z ich postavenia chatárov. Neexistuje žiadne iné objektívnejšie kritérium na preukázanie ich spojenia s dotknutým územím a z toho vyplývajúci priamy vplyv navrhovanej cyklotrasy na ich životné prostredie.

34. Sťažovatelia uvádzali negatívne vplyvy navrhovanej cyklotrasy na krajinnú scenériu Strečnianskeho priesmyku i okolia chatovej osady [REDAKOVANÉ] a dopady na zdravie (psychické i fyzické) ich i ostatných chatárov výstavbou a prevádzkovaním cyklotrasy.

35. Záverečným stanoviskom predpokladané a odsúhlasené zásahy do životného prostredia sťažovateľov, a to priamo v okolí pozemku a chaty sťažovateľov, v tesnej blízkosti a priamo v chatovej osade [REDAKOVANÉ] sa priamo dotknú po dobu výstavby aj po celú predpokladanú dobu životnosti cyklotrasy životov i zdravia sťažovateľov a ich rodín, teda aj ich práva na priaznivé životné prostredie, a to najmä výraznou zmenou krajinnej scenérie, radikálnou zmenou charakteru chatovej osady [REDAKOVANÉ] z tichej rekreačnej oblasti na miesto s intenzívnou návštevnosťou odhadovaných 20 000 cyklistov mesačne, výrubom značného počtu stromov a drevín v okolí [REDAKOVANÉ] v [REDAKOVANÉ], zmenou pôdnych pomerov vybudovaním asfaltovej cesty a narušením záplavového územia v okolí [REDAKOVANÉ], radikálnou zmenou využívania územia patriaceho svojou polohou i charakterom do chatovej osady [REDAKOVANÉ] s priamym vplyvom na využívanie ostatného územia ležiaceho v chatovej osade [REDAKOVANÉ] vrátane pozemku patriaceho sťažovateľom, na ktorom je postavená ich rekreačná chata.

36. Okresný úrad pri vyhodnocovaní vplyvu cyklotrasy na životné prostredie nezistoval reálny dopad cyklotrasy na životné prostredie chatárov vrátane ich zdravia.

37. Chatová osada [REDAKOVANÉ] a chatári tejto osady tvoria takú pôvodnú historickú komunitu, ktorá však bola z EIA konania úplne vynechaná.

38. Združenia, ktoré sa posudzovania vplyvu cyklotrasy zúčastňovali, neboli ekologickými združeniami, ale v skutočnosti združeniami na podporu výstavby cyklotrás, ktoré sa takýchto projektov dlhodobo zúčastňujú a výstavbu tejto cyklotrasy aj svojimi stanoviskami skutočne podporili.

39. Sťažovatelia a ostatní chatári z [REDAKOVANÉ], rovnako ako ich rodiny či hostia – domáci i zahraniční návštevníci obdivujúci prírodu a krajinnú scenériu Strečnianskeho priesmyku, teda žiadni priemerne vzdelaní jednotlivci nikdy nemohli rozumne predpokladať nejakú ďalšiu výstavbu na tomto území, a preto ani aktívne nevyhľadávali informácie o správnych konaniach podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie týkajúcich sa chatovej osady [REDAKOVANÉ].

40. Sťažovatelia sú presvedčení, že v súčasnosti sú jediní, kto ešte môže napadnúť zákonnosť záverečného stanoviska, a to vtedy, ak by im bolo priznané postavenie účastníkov EIA konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

41. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

42. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie označených práv sťažovateľov napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu, ktorým bola zamietnutá ich kasačná sťažnosť, v dôsledku čoho ich nemožno považovať za opomenutých účastníkov EIA konania. V kasačnej sťažnosti sťažovatelia namietali, že ich postavenie účastníkov EIA konania vyplývalo z toho, že posudzovanou činnosťou mohlo byť dotknuté ich právo na priaznivé životné prostredie. Podľa sťažovateľov sa s nimi malo konať ako s opomenutými účastníkmi v EIA konaní.

43. Ústavný súd teda skúmal, či sa najvyšší správny súd odchýlil od prípustného výkladu aplikovaných právnych noriem a pristúpil k preskúmaniu zlučiteľnosti napadnutého uznesenia s ústavou, listinou a dohovorom.

44. Najvyšší správny súd rozhodol, že kasačná sťažnosť sťažovateľov nie je dôvodná, preto ju napadnutým uznesením zamietol.

45. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

46. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu vyplýva, že kasačný súd sa nestotožnil s názorom sťažovateľov, že by sa pri posudzovaní ich možného účasti v procese posudzovania vplyvov malo prihliadať na okolnosť, že v blízkosti plánovanej činnosti (cyklodopravná trasa) majú svoju rekreačnú nehnuteľnosť. Vplyv tohto projektu na pohodu a kvalitu užívania ich nehnuteľnosti (vrátane práva nebyť rušení v užívaní) nemožno stotožňovať s jeho vplyvom na životné prostredie. Na to, aby sa ako dotknutá verejnosť stala aj účastníkom konania podľa tretej časti zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (posudzovanie navrhovaných činností), sa takáto osoba, hoci je aj dotknutá na práve na životné prostredie, musí o svoju účasť prihlásiť postupom predpokladaným v § 24 ods. 3 alebo 4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Pokiaľ sa týmto spôsobom neprihlási o účasť, nemožno ju považovať za účastníka takého konania a v dôsledku toho nemôže byť ani opomenutým účastníkom, s ktorým príslušný orgán mal konať. Ten, kto sa chce domáhať tohto základného práva ako účastník v konkrétnom konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, musí sa najskôr o svoje účastiťvo prihlásiť spôsobom ustanoveným v § 24 ods. 3 a 4 tohto zákona, inak sa s ním ako s účastníkom nekoná. Sťažovatelia sa v skutočnosti nedovolávajú svojho práva na priaznivé životné prostredie, ale práva na určitú úroveň (kvalitu) užívania ich nehnuteľnosti ako nároku plynúceho z ich vlastníckeho práva k nej (body 16, 18, 19 odôvodnenia).

47. Najvyšší správny súd ďalej uviedol, že sťažovatelia po celý čas až do vydania záverečného stanoviska z 18. decembra 2019 nepodali odôvodnené písomné stanovisko, odôvodnené pripomienky k rozsahu hodnotenia, odôvodnené stanovisko k správe o hodnotení. Až do vydania záverečného stanoviska tak postupom podľa § 24 ods. 3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie neprejavili záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení, čo znamená, že sa nestali účastníkmi konania – posudzovania vplyvu navrhovanej činnosti (cyklocesty popri Váhu). Na základe uvedeného tak možno uzavrieť, že žalovaný nebol do 18. decembra 2019 povinný konať so sťažovateľmi ako účastníkmi konania a nebol ani povinný im oznámiť (doručiť) toto rozhodnutie, keďže takú povinnosť má len voči účastníkom konania (bod 22 odôvodnenia).

48. Vzhľadom na už uvedené zistenia ústavný súd konštatuje, že pri preskúmaní napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup tohto súdu, t. j. taký jeho postup, ktorý by nemal oporu v zákone. Práve naopak, takýto postup a rozhodnutie najvyššieho správneho súdu relevantný právny predpis umožňoval, preto napadnuté uznesenie v predmetnom prípade nemohlo znamenať odoprenie prístupu sťažovateľov k súdnej ochrane v konaní o kasačnej sťažnosti.

49. Z relevantných častí napadnutého rozhodnutia najvyššieho správneho súdu vyplýva, že odôvodnenie tohto rozhodnutia nenesie znaky arbitrárnosti ani extrémneho vybočenia zo štandardov uplatňovaných v rozhodovacej činnosti správnych súdov a poskytuje odpovede na sťažovateľmi nastolené otázky. Najvyšší správny súd teda zrozumiteľne vysvetlil, prečo zamietol kasačnú sťažnosť. Za týchto okolností ústavný súd nemá ústavne relevantný dôvod na to, aby prehodnocoval právne závery najvyššieho správneho súdu a tieto následne podroboval ústavnoprávnej korekcii.

50. Ústavný súd uzatvára, že v posudzovanej veci nezistil, že by napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov a jeho závery, ku ktorým v napadnutom uznesení došiel, tak nemožno označiť za svojvoľné (arbitrárne), a tým za ústavne neudržateľné. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že najvyšší správny súd sa vysporiadal s podstatnými námietkami sťažovateľov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. K porušeniu označených práv sťažovateľov nedošlo z dôvodu, že námietky, ktoré sťažovatelia formulovali v podanej kasačnej sťažnosti, posúdil najvyšší správny súd materiálnym spôsobom, teda podľa ich skutočného obsahu, a došiel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť. Skutočnosť, že sťažovatelia sa s právnym názorom najvyššieho správneho súdu nestotožňujú, nestačí na prijatie záveru o zjavnej arbitrárnosti napadnutého uznesenia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom.

51. Ak najvyšší správny súd ústavne konformným a akceptovateľným spôsobom došiel k názoru, že kasačná sťažnosť sťažovateľov je nedôvodná, pričom vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil dôvody, ktoré viedli k tomuto záveru, a tento názor nebol ústavným súdom vyhodnotený ako svojvoľný (a teda ústavne neudržateľný), je zjavné, že absentuje akákoľvek príčinná súvislosť medzi uznesením najvyššieho správneho súdu a označenými základnými právami sťažovateľov.

52. Ústavný súd uzatvára, že v danom prípade niet žiadnej spojitosti ani medzi napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu a namietaným porušením základných práv sťažovateľov,

preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

53. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľov, ako ich špecifikovali v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2024

Libor Duľa
predseda senátu